

» Kyltyyri, Kyltyyri, Kyltyyri,»

Taas on se aika vuodesta, ei suinkaan yksistään kesä ja karpäset, vaan myös kaikenlaisten kesä tapahtumien kulta-aika jolloin jokaisessa vähänkään omanarvontuntoisessa pitäjässä sellaisia järjestetään. Niinpä vietettiin myös Kuvataiteen- ja Musiikin viikkoa Ullavassa. Jokavuotinen annos korkeakulttuuria ja viihdykettä, sopivasti annosteltuna viikon varrelle. Tämänvuotinen viikko oli järjestyksessään 21. ja huipentui keskiviikon viihteelliseen konserttiin, jossa vuoden vetonaulaksi oli saatu itse Jari Sillanpää. Puuttumatta mitenkään itse konsertin kulttuurilliseen antiin voi vain todeta että itse tapahtuma vetää vertoja mille tahansa isompien paikkakuntien järjestämille massatapahtumille - kuinka monta tuhatta konserttiverasta tarvittaisiinkaan yhteen tilaisuuteen esimerkiksi Kaustiselle että väkilukuun suhteutettuna saavutettaisiin samanlainen yleisömäärä kuin Ullavassa.

Ei ainoastaan suuria konsertteja, vaan myös laajaa ruohonjuuritason kurssitarjontaa löytyi Kuvataiteen- ja Musiikin viikolta. Moni pieni soittaja, taidemaalari tai laulaja sai kipinän jatkaa harrastusta kenties myös pidemmälle. Aikuisille kurssilaisille avautui tilaisuus opiskella uusi harrastus, tai syventää taitojaan. Oppilaista noin puolet oli kotoisin Ullavasta, ja toinen puoli tasaisesti ympäri Suomea. Näin ollen pitäjään jäi iso annos tietotaitoa jota kenties tulevaisuudessa vielä syvennetään paikallisen kulttuurielämän hyväksi. Opettajina kursseilla toimi omiin kulttuurin aloihin perehtyneitä ammattilaisia tai alaa opiskelevia. Alkuaikojen Kuvataiteen- ja Musiikin viikkojen kursseilla saatiin nauttia sellaisten Suurten opettajien opetuksesta kuten itse Veikko Vionoja ja musiikin alalla Väinö Viitasalo. Sittenkin edellä mainittujen Suurten Ullavan ”poikien” siirryttyä ajasta, on kursseilla toiminut opettajina moni kulttuurin ammattilainen. Myös nuoria paikallisia taiteilijoita - kotipitäjän kasvatteja.

Kesäkuun alussa oli Ullava esillä Kokkolassa ”kunnat kauppatorilla ” tapahtumassa. Samassa yhteydessä pidetyssä leikkimielisessä - Ullava visa - kilpailussa tiedusteltiin osallistujilta ?Mistä tunnet Ullavan? Vastauksia tulikin kiitettävästi, ja vaikka visailu olikin leikkimielinen niin tuloksia saattoi analysoida tieteellisellä tarkkuudella. Sama kysymys oli esitetty myös vuotta aikaisemmin samassa tilaisuudessa Kokkolan torilla. Vastausten perusteella voisi päätellä sen järjestyttävän tosiasian että suurin osa Kokkolalaisista onkin Ullavalaisia! nimittäin 23 % vastasi olevansa Ullavassa syntynyt! Toiseksi parhaiten vastauksista päätellen Kokkolalaiset tunsivat Ullavanjärven, mikä vuotta aikaisemmin oli ollut se seikka mistä Ullava oli ollut tunnetuin. Hyvänä kolmosena tuloksien perusteella tunnettiin taiteilija Veikko Vionoja.

Jos todella kyselyn edustama otos Kokkolan väestöstä pitäisi paikkaansa, niin se merkitsisi sitä että Kokkolassa asuisi merkittävä Ullavalais- väestö; liki 8 000 henkilöä. Jos tällainen määrä äänestäisi seuraavissa kunnallisvaaleissa Kokkolan kaupunginvaltuustoon ”Ullava puoluetta” saisi se taakseen huomattavan paikkamäärän. Ensi töikseen ”Ullavalaistunut” valtuusto ottaisi sitten yhteyttä kotipitäjään liitoskeskustelujen aloittamiseksi Ullavan ja Kokkolan kaupungin kesken, lähtökohtanaan se miten Kokkola voitaisiin liittää Ullavaan. Välissä tosin olisi kiusallisesti muinaisjäännös Kälviä, mutta samassa yhteydessä senkin voisi liittää syntyvään Ullavan kaupunkiin.

»Kyltyyri, kyltyyri, kyltyyri!«

Sen huuto on Suomessa syyri,

Mut mikä se on se kyltyyri?

Kas, siinä se pulma on jyyri.

Eino Leino: »Kyltyyri» 1912

RAUNO NIIRANEN